

ת"פ 31602/06/20 - מדינת ישראל נגד קייס ג'ברין, מחמוד ג'ברין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 31602-06-20 מדינת ישראל נ' ג'ברין ואח'

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ נציג מפמ"ד
הנאשמים	1. קייס ג'ברין ע"י ב"כ עוה"ד ארז שלו 2. מחמוד ג'ברין ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד סביחאת

גזר דין

רקע:

1. ביום 11.1.23 הורשע **נאשם 1** על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ב**מתן שוחד**, עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וב**ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

נאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ב**מתן שוחד**, עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין; ו**החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עלא אל עמראני שירת כסוהר בכלא שיקמה, באגף בו היה כלוא נאשם 1. במועד כלשהו בחודש מרץ 2019 פנה נאשם 1 לעלא בנוכחות האסיר עטיה אבו סבית וביקש ממנו להכניס סם מסוכן מסוג חשיש לכותלי הכלא תמורת תשלום. עלא החליט לקבל את הכסף מנאשם 1, מבלי שהתכוון להכניס את החשיש לכלא. לאחר שסוכם כי נאשם 1 יעביר לעלא 5,000 ₪ עבור הכנסת החשיש, קישר הנאשם 1 בין עלא לנאשם 2. עלא והנאשם 2 סיכמו כי התשלום עבור הכנסת החשיש לכלא יעברו ב-2 פעימות, ועלא ביקש להעביר את הכסף לבן משפחתו, יאסין, על מנת להקשות על חשיפתו. בהתאם לסיכום, יצר הנאשם 2 קשר עם יאסין בחודש מרץ 2019, העביר לו את התשלומים, שלבסוף הועברו על ידי יאסין לעלא. במועד מאוחר יותר דאג נאשם 2 כי מי מטעמו יניח פלטת חשיש שמשקלה נע בין 50-100 גרם בקרבת הטרמפיאדה הסמוכה לכרם שלום, והודיע על כך לעלא. עלא נסא למקום, נטל את פלטת החשיש והחביאה בביתו בשגב שלום. במועד כלשהו ביוני 2019 פנה נאשם 1 לעלא ואמר לו שישאיר אצלו את הכסף, ושיחזיר את פלטת החשיש. עלא עשה כן והחזיר את פלטת החשיש למקום ממנו נטל אותה.

בהתאם להסדר דיוני [במ/2] אליו הגיעו הצדדים, הנאשמים יחזרו מכפירתם ובאי כוחם יטענו חופשי לעונש. המאשימה תעתור לעונש מאסר בן 11 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי בנוגע לנאשם 1. המאשימה תעתור לעונש מאסר בן 10 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי בנוגע לנאשם 2.

טענות הצדדים לעונש

2. הצדדים טענו לעונש בתאריך 26.2.23.

המאשימה הגישה טיעון לעונש בכתב [ב/מ3] וכן את גיליונות רישום עבר הפלילי של נאשם 1 [ת/8] ושל נאשם 2 [ת/9].

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מן העבירות שביצעו הנאשמים. **לעניין עבירת השוחד** המאשימה טענה, כי הפגיעה באינטרס הציבוריים המוגנים חמורה מאד. כתוצאה מהשוחד נפגעים תקינות השירות הציבורי, אמון הציבור במערכת הציבורית ומידותיו של עובד הציבור. המאשימה מדגישה, כי המחוקק ראה באותה רמת חומרה את הצעת השוחד ואת מתן השוחד. משכך, אין חומרה פחותה בכך שעסקת השוחד לא הושלמה. כן הפנתה לתיקון 103 לחוק העונשין, אשר החמיר את העונש המקסימלי בגין עבירה זו.

נטען, כי אף שהסמים לא הוחדרו בפועל לכותלי הכלא, הנזק הפוטנציאלי לו הושלם המעשה גדול מאד ומפנה לנזקים הישירים והעקיפים הצפויים כתוצאה משימוש בסם בכלל, בין כותלי בית הסוהר בפרט וכך גם ביחס לאפשרות הפצת הסם בקרב אוכלוסייה עבריינית והשפעתה על יכולת הניהול התקין של בית הסוהר, על הסדר הציבורי ועל המשמעת בבית הסוהר.

נטען, כי במעשים אלה טמונה גם פגיעה בשלטונות בית הסוהר ובסמכותם, באמון בהם וכן פגיעה בתחושת הביטחון של אוכלוסיית האסירים.

המאשימה הפנתה גם לערכים המוגנים שבבסיס האיסור על עבירות הסמים. סוג הסם והכמות שלו מהווה נסיבה מחמירה וכך גם העובדה שהעבירה נועדה להיות מושלמת בין כותלי בית הסוהר.

המאשימה מפנה לנסיבות נוספות של ביצוע העבירה, בהיות נאשם 1 אסיר, אשר יזם את הפנייה לסוהר וכן צירף למעשים את נאשם 2 וצדדים שלישיים נוספים מחוץ לכותלי בית הסוהר.

הנאשמים פעלו בתכנון ובתיאום כגוף אחד על מנת להשלים את התכנית העבריינית.

נטען, כי מדובר בעבירות שתאוות בצע בבסיסה.

3. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה למספר אסמכתאות. ראון, למשל:

עמוד 2

א. ת"פ (מח' ב"ש) 41644-03-20 **מדינת ישראל נ' אבו לאשין ואח'** - שני נאשמים הורשעו במתן שוחד לסוהר בכך שבתמורה ל 11,400 ₪, יחדיר הסוהר לכלא כ-317 גרם חשיש, 2.7 גרם קנאביס, כ-14 גרם קוקאין, 10 טבליות MDMA, ו-55 כדורים המכילים סם מסוג בופנורפין. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון בין הצדדים והטיל על הנאשמים 62 ו-39 חודשי מאסר, מתוכם, בהתאמה, 48 ו-30 חודשים במצטבר לעונשים אותם ריצו באותה עת.

ב. ת"פ (שלום ב"ש) 13861-04-17 **מדינת ישראל נ' סחאר ואח'** -נאשמים 1 ו-2, בסיוע נאשם 3, פעלו לשחד סוהר שעבד בכלא בו ריצה נאשם 1 את מאסרו. בתמורה לתשלום של 10,000 ₪ סוכם, כי הסוהר יבriח לכלא 40 גרם חשיש 204 טבליות בופנורפין ומכשיר טלפון נייד. נאשמים 1 ו-2 נידונו למאסרים בני 25 ו-28 חודשים, לריצוי מצטבר.

ג. רע"פ 3346/19 **ג'אברה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע במתן שוחד לסוהר, על מנת שיכניס לתחומי הכלא מכשירי טלפון נייד, בתמורה ל-30,000 ₪. נקבע מתחם ענישה של 30-60 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר לריצוי במצטבר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. ת"פ (מח' ב"ש) 21775-02-11 **מדינת ישראל נ' זוארץ** - הנאשם הורשע במתן שוחד בתמורה להחדרת סמים מסוגים שונים ובכמויות נכבדות לכלא ונדון ל-20 חודשי מאסר במצטבר למאסר אותו מרצה.

ה. ת"פ 23287-10-20 (מח' ב"ש) **מדינת ישראל נ' אל פיניש** - הנאשם הורשע בשתי עבירות של לקיחת שוחד ושלוש עבירות של בקשת שוחד. נקבע מתחם של 9-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. במסגרת ערעור החליט בית המשפט העליון להקל על העונש כך שירצה שישה חודשים בעבודות שירות, וזאת משיקולי שיקום משמעותי שעבר, היעדר עבר פלילי וחלוף הזמן מביצוע העבירות.

ו. המאשימה הפנתה לעניין החזקת קנבוס במשקל של עשרות-מאות בודדות שלא לצריכה עצמית, למתחם ענישה נהוג של מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית לת"פ (רח') 49055-02-18 **מדינת ישראל נ' דניאל**.

במכלול הנסיבות המאשימה טענה למתחם ענישה כולל של 14-28 חודשי מאסר בפועל.

4. **לעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה** המאשימה הפנתה להסתבכויות החוזרות של הנאשמים עם החוק וכן הפנתה לנטילת האחריות המאוחרת, לאחר שמיעת ראיות. בעניין נאשם 1 הודגש, כי מדובר באסיר והתנהלותו בעת מאסרו היא המשך ישיר להתנהלותו העבריינית בעבר.

המאשימה מדגישה אינטרסים של הרתעת היחיד והרבים בעבירות אלה ובנסיבות ביצוען.

המאשימה עתרה להטיל על נאשם 1, 11 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2, 10 חודשי מאסר בפועל - עונשים החורגים

לקולא ממתחם העונשים ההולמים לדעתה. המאשימה מדגישה, כי בכך משקללת בעמדתה העונשית את הסדר הטיעון אליו הגיע עם מעורב אחר בפרשה.

לדעת המאשימה, גם אם בית המשפט יחליט לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר, אין לאפשר לנאשמים לרצות מאסר בעבודות שירות בנסיבות מקרה זה.

בנוסף, עתרה המאשימה להטיל מאסרים מותנים וקנסות משמעותיים. כמו כן המאשימה עתרה לפסול את רישיונות הנהיגה של הנאשמים בשים לב לזיקה שלהם לעולם הסמים.

5. **ב"כ הנאשם 1** הגיש אישור העסקה ותלושי משכורת של הנאשם החל מחודש פברואר 2021 [נ/1] כדי להראות רצף תעסוקתי בעבודה מסודרת במפעל רהיטים.

נטען, כי הסמים לא הגיעו ליעדם וגם הכסף לא חזר. נטען, כי הודאת הנאשמים במיוחס להם חסכה בזמן שיפוטי יקר. נטען, כי כתב האישום תוקן לקולא לאחר שמיעת הראיות. נטען לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות במרץ 2019. כתב האישום הוגש ביוני 2020. נאשם 1 שוחרר ממאסר זה מכבר והוא מפרנס משפחה ושלושה ילדים בגילאים שנה וחצי ועד שש שנים. הנאשם עובד באופן רציף ומסודר ולשביעות רצון מעסיקיו. הנאשם לא ביצע עבירות מאז ורישומי הפלילי האחרון הוא בגין הרשעה שריצה בגינה את המאסר בתקופת כתב האישום ולפני כן הרשעתו האחרונה היא משנת 2010.

כן הועלו טיעונים של אחדות הענישה לעומת מעורב נוסף בפרשה.

נטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ומספר חודשים בעבודות שירות וכי אין למקם את עונשו בחלקו הגבוה של המתחם.

הנאשם 1 בעצמו הביע צער על מה שקרה ומסר שהוא כיום בדרך אחרת של עבודה ומשפחה.

6. **ב"כ הנאשם 2** התייחס לאסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה וביקש ללמוד מעניין **אל פניש** לעניינו. שם הנאשם נדון לשמונה חודשי מאסר ובמסגרת הערעור הופחת עונשו לשישה חודשים משיקולי שיקום. נטען, כי בעניינו חלוף הזמן מצדיק הטלת ענישה דומה, תוך ציון כי באותו מקרה בוצעו מספר עבירות. ב"כ הנאשם ביקש להקיש ממקרה זה לעניינו.

בנוסף נטען, כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כלל תיקון של כתב האישום לאחר שהחלה שמיעת הראיות ובחינה של המצב הראייתי על ידי המאשימה. לכן, אין לזקוף את הדבר לחובת הנאשמים.

הודגש, כי הסמים לא הוחדרו בפועל לכלא.

לאור האמור, לדעת ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 10 חודשי

מאסר.

נטען, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2009 ומאז לא הוגשו נגדו כתבי אישום נוספים. כיום הרשעותיו הקודמות התיישנו.

הנאשם אב לילדים.

בנסיבות אלה נטען, כי יש להימנע מהטלת מאסר לריצוי בפועל על הנאשם.

הנאשם 2 מסר שהוא מתנצל על מה שקרה, והיום הוא בדרך חדשה אחרת.

בהמשך לדיון הוגשו לתיק תלושי שכר של נאשם 2 המלמדים על העסקה חלקית בבית עסק לחודשים אפריל-דצמבר 2022.

7. בתום הדיון ולצורך השלמת איסוף הנתונים נתבקש הממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינם של שני הנאשמים.

ביחס לנאשם 2 התקבלה חוות דעת ולפיה הממונה על עבודות מתנגד להשמת הנאשם לאחר שהתקבלה בעניינו חוות דעת מודיעינית.

בעניינו של נאשם 1 נמסר, כי טרם הושלם איסוף חוות הדעת המודיעיניות בעניינו ונתבקשה דחייה.

יצוין, כי אף אחד מהנאשמים לא הגיש בקשה או תגובה לאחר קבלת המסמכים לתיק.

דיון והכרעה

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. ההגנה אינה חולקת על הערכים המוגנים המשמעותיים אשר נפגעים כתוצאה מעבירות הסמים המיועדים להפצה. כאשר מדובר בהפצה המכוונת לתוך כותלי בית הסוהר, מדובר בנסיבה המחמירה את עבירת הסמים ולא ניתן לגזור גזירה שווה ממתחמי הענישה הרגילים של החזקת חשיש.

טיעון המאשימה תקף גם בעניין עבירת השוחד. גם בעניין זה, כאשר מושא השוחד הוא גורם מגורמי האכיפה, סוהר

במתקן כליאה, מדובר בנסיבה מחמירה.

האופי המיוחד של מתקני הכליאה מכתוב את הצורך במשטר של משמעת ושל מנהל תקין קפדניים. הדבר נגזר בראש ובראשונה מאופיו של ציבור הנפגעים הישיר ממעשי העבירה שהוא כלואים הנתונים במשמורת שב"ס. מדובר במי שהמדינה מחויבת בהבטחת שלומם ובהגנה עליהם, בעת שחירותם מוגבלת והם נתונים במשמורת. חשיפתם לסמים ולעבריינות בין כתלי בית הסוהר טומנת בחובה פוטנציאל נזק גדול במיוחד, מעודדת המשך התנהגות שולית והתמכרותית ואינה מגנה עליהם מפני ההתנהגות העבריינית הנלווית לעסקי הסמים. חשיפה זו מסכנת את ציבור הכלואים בגוף ובנפש ופוגמת בתהליך התיקון והשיקום של המעוניינים בכך.

בצדק מפנה המאשימה למגמת ההחמרה עליה הורה המחוקק בתיקון החוק.

אכן, המחוקק השווה מהבחינה הנורמטיבית בין הצעת שוחד ומתן שוחד אך בשים לב לעקרונות שבתיקון 133 המבנים את שיקול הדעת בענישה, יש מקום להתייחסות נפרדת לשאלת הנזק ופוטנציאל הנזק. בנוסף, גם השאלה מדוע לא הושלמה התוכנית העבריינית - האם בשל חרטה או ויתור עליה או בשל מאמצי גורמי האכיפה - היא נסיבה הרלוונטית לביצוע העבירה.

10. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לעובדה, כי הנאשמים פעלו בחבורה, בתכנון מוקדם ובשיתוף פעולה מתוך מתקן הכליאה אל מחוצה לו, והפוך. התוכנית העבריינית אמנם לא הושלמה, במובן זה שהסמים לא הוחדרו לכלא, אך זאת לא בנסיבות המפחיתות ממידת אשמתם של הנאשמים, אלא בשל מעשיו של הסוהר. בבחינת סוג הסג וכמות הסם המקרה אינו ברף החומרה הגבוהה בקשת התרחישים העברייניים.

11. **בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת** עיינתי באסמכתאות ובמנעד העונשים הרחב יחסית, המתחשב גם בנסיבות השוחד, מספר האירועים, כמות וסוג הסם. עם זאת, באופן עקבי הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג וברח בגין מעשים אלה. הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות התאפשרה במקרים בהם נקבעו שיקולי שיקום מובהקים. אכן, יש טעם רב במדיניות זו שכן במעשה עברייני המוכוון להחדרת סמים לכותלי בית הסוהר קיימת תעוזה ופריצת גבולות שממהותה ומטיבה אינה מתיישב עם האפשרות לרצות עונש מאסר בקרב אוכלוסייה אזרחית נורמטיבית.

בהמשך לדברים שנאמרו לעיל, ראו גם התייחסות בית המשפט העליון לעניין עצם החדרת סמים לכותלי בית הסוהר:

ברע"פ 7356-22 סנדלר נ' מדינת ישראל הורשעה הנאשמת, עורכת דין במקצועה, בהחדרת חשיש בכמות של עשרות גרמים ללקוחה בבית הסוהר, בשני אירועים. נקבע מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת, שפעלה באירועים מתוך מצוקה אישית וכלכלית קשה, בעלת רקע נורמטיבי מובהק ושעברה שיקום מוצלח הוטלו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור נדחו.

בית המשפט העליון חזר והזכיר:

"הברחת והחדרת חומרים מעין אלו לבתי הכלא פוגעת בהליך שיקומם של האסירים; משפיעה לרעה על הסדר והמשמעת הדרושים בבית הסוהר, באופן העלול לפגוע בזכויות האסירים עצמם ובאיכות החיים שלהם; מייצרת ומגבירה פשיעה בתוככי הכלא - ומחוצה לו; ומסכנת הלכה למעשה את הסוהרים והאסירים גם יחד" (ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 14...)

ראו גם רע"פ 4144/15 אלטליף נ' מדינת ישראל שם הורשע הנאשם, צעיר מאד וללא הרשעות קודמות, בכך שניה להחזיר בתחתוניו חשיש בכמות של כ- 26 גרם לבית הסוהר. נקבע מתחם ענישה של 6-18 וקנס משמעותית למקרה בודד של הכנסת סמים לכלא בנסיבות שכאלה. על הנאשם, לאחר קבלת תסקיר ממליץ, הוטל עונש בתחתית המתחם וקנס בסך 12,000 ₪. נקבע, כי ירצה את העונש במאסר ממש ולא בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור נדחתה.

נוכח כל האמור לעיל, בשים לב לכך שבענייננו בנוסף לתוכנית העבריינית שבהכנסת שמים לכלא הנאשמים הורשעו במתן שוחד לשם כך, ובכך פגעו משמעותית ברובד נפרד ונוסף של ערכים מוגנים, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

12. המאשימה למעשה מבקשת להטיל על שני הנאשמים עונשים שהם מתחת למתחם הענישה לו היא עותרת. העונש לו עותרת המאשימה נמצא גם מתחת למתחם הענישה שנקבע זה עתה על ידי בית המשפט. המאשימה מנמקת עתירתה העונשית בשקלול מכלול נסיבות העושה והמעשה ובפרט שקלול הסדר הטיעון שנרקם עם מעורב אחר בפרשה, אמיר אבו צולב, אשר הועמד לדין בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע במסגרת ת"פ 28872-06-20. בענינו של אבו צולב, החמור משמעותית מענייננו בעובדות המקרה, התבקש בית המשפט להטיל עונש מוסכם של 32 חודשי מאסר בפועל, מתוכם שישה חודשים בלבד במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה באותה עת.

כפי שהוסבר, ברקע להסדר הטיעון שקלול הסיכונים הראייתיים לאחר שהסוהר, עלא, זוכה מהמיוחס לו בערכאה הדיונית והיה עוין מאד לתביעה. הסדר הטיעון הוצג בבית המשפט המחוזי ביוני 2022. לאחר מועד זה, התקבל ערעור המדינה על זיכוי והוא הורשע במיוחס לו בבית המשפט העליון. עובדה זו שינתה את נקודת האיזון בשיקולי המאשימה בעניינם של שני הנאשמים שבפניי, במועד שבו הבשילה ההידברות בין הצדדים לכדי הסכם.

13. על פי ההלכה והפרקטיקה הנוהגת, בית המשפט אינו נוטה להתערב במשא ומתן שבין הצדדים ובשיקולים שמפעילים בעלי הדין בהחלטתם להגיע להסדר דיוני כזה אחר או בעיתוי שבו החליטו לעשות כן. בית המשפט מניח תמיד, כי לא כל העובדות מונחות בפניו והדבר הוא אינהרנטי לשיטה המשפטית האדברסרית ולשיטה הראייתית הנהוגה אצלנו. בנסיבות אלה, בית המשפט אינו רואה עצמו מוסמך לבקר את עתירת המאשימה להטיל על הנאשמים עונש נמוך ממתחם העונש ההולם, כאשר המאשימה מודיעה כי שקללה גם שיקולים ראייתיים ומנהליים הקשורים באחידות הענישה. מובן מאליו, כי אין זה מקומו של בית משפט זה לבקר הסדר טיעון אשר הוצג בפני בית המשפט המחוזי בענייננו של אחר.

14. לשני הנאשמים שבפניי הרשעות קודמות והם ריצו עונשי מאסר בעבר.

בעניינו של נאשם 1, בעת ביצוע העבירות ריצה עונש מאסר של 30 חודשים בגין הרשעתו בעבירות אלימות ונשק. כן לחובתו רישומים נוספים במגוון עבירות שהתיישנו בשנת 2017.

בעניינו של נאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נשק רכוש וסמים והוא אף ריצה מאסר בעברו. הרשעותיו התיישנו **לאחר** מועד ביצוע העבירות בתיק זה.

לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאז מועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום וכן עד לסיום ההליך. לקחתי בחשבון, כי בתקופה זו לא הוגשו בעניינם של הנאשמים כתבי אישום נוספים. הנאשמים בעלי משפחות ושניהם הציגו אסמכתאות לשילוב בשוק העבודה, בעניינו של נאשם 1 באופן מובהק יותר מזה של נאשם 2.

לקחתי בחשבון את משך הזמן בו שהו הנאשמים במעצר.

לקחתי בחשבון את הודאתם הנאשמים בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי הנגזר מכך. בד בבד, לקחתי בחשבון את השלב הדיני שבו נטלו אחריות על מעשיהם. לקחתי בחשבון לעניין זה, כי כתב האישום בעניינם של הנאשמים תוקן כחלק מהסדר הטיעון אך בשים לב למענה שמסרו, לא מדובר במצב שבו לאחר שמיעת ראיות המאשימה קיבלה את גרסת הנאשמים כפי שמסרו לבית המשפט במסגרת המענה.

במכלול נסיבות אלה, לולי עתירתה העונשית של המאשימה, היה מקום בשקלול הנתונים להטיל על הנאשמים עונשים בשליש האמצעי של מתחם הענישה. אך מתוך השיקולים שהובאו לעיל, בית המשפט לא יחמיר עם הנאשמים מעבר לכך.

סוף דבר:

32. אשר על כן אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.
 - ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירת סמים אחרת מסוג פשע.
 - ג. קנס בסך 10,000 ש"ח ל"א או 50 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בתוך 90 ימים.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 8

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

לנאשם 2:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.
 - ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרור יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
 - ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בתוך 90 ימים.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לידיעת הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"ג, 15 מאי 2023, בהעדר הצדדים.